

[Gert Petersen.]

videre, end jeg havde forestillet mig på så kort tid. Det, man kan henvise til, er, at der stadig væk ikke er nogen folkeretlig forpligtelse til, at man skal blive enig, før man foretager sig noget, og det hænger man sig meget i, men man må kalde mig Mads, om vi ikke, hvis denne udvikling får lov til at fortsætte, hvis toget får lov til at køre videre på disse skinner, i løbet af nogle få år kommer til det punkt, hvor man også føjer en sådan folkeretlig forpligtelse til, og hvor man vil sige fra tilhængernes side: det er ganske naturligt, det er en uundgåelig og naturlig konsekvens af det, der er sket.

Så siger hr. Niels Helveg Petersen, at jeg på baggrund af denne gennemgang af brudte løfter, af glidninger i positioner, har sagt — jeg citerer fra hr. Niels Helveg Petersens indlæg i dag:

„Hr. Gert Petersen sagde: ja, næste gang så skulle alle modstandere stemme på SF og ikke på den forræderiske regering, som SF støtter“.

Hr. Niels Helveg Petersen siger, at dette er et usmageligt dobbeltspil. Det sidste ville jeg give ham ret i, hvis citatet var rigtigt. Jeg bliver nødt til at sige, at jeg synes, hr. Niels Helveg Petersen her præsterer et mesterstykke enten i at have hørt dårligt efter — altså i sjuakeri — eller i direkte citatfusk, fejlцитering. Det, jeg sagde, var, — jeg citerer:

„Den logiske konsekvens . . .“ — altså af dette løftebrud — „ . . . heraf er i det mindste, at de, der stemte nej, og de, som nu føler sig bedragede, ved næste folketingsvalg lader være med at stemme på de politikere, som har ansvar for skræmmekampagne og løftebrud“.

Dette citat er noget helt andet end en reklametale specielt for socialistisk folkeparti, det er også en opfordring til vælgerne om at gøre det radikale venstre til et parti, hvor politikere som hr. Overgaard Nielsen, hr. Skovmand, fru Meta Ditzel, hr. Stinus, har en helt anden indflydelse, end tilfældet er i øjeblikket. Det er en opfordring til væl-

gerne om også at stemme på de socialdemokratiske politikere, der var og er imod denne politik, og det er for den sags skyld en opfordring til venstre og konservative om, at også de gør klogt i ved næste folketingsvalg at opstille kandidater, der er anderledes skeptiske over for fællesmarkedet end de kandidater og de folketingsmedlemmer, vi kender fra de to partier. Men det må blive deres egen sag. Det er partiernes egen sag, det er vælgernes egen sag. Men det er i vores interesse — det erkender jeg — det er i vores, i SFs interesse som parti, at der i dette folketing i de forskellige partier er så mange medlemmer, der er dybt skeptiske over for den udvikling, der har fundet sted, og som vi frygter vil finde sted, at disse folketingsmedlemmer er i stand til at få sendt forslag, der vedrører EF, til folkeafstemning, hvis ikke andre vil det.

Og så vil jeg sige til sidst, at det ikke er tilfældigt, at socialistisk folkeparti ikke er med i regeringen. Det er ikke tilfældigt, at socialistisk folkeparti nøjes med at samarbejde med denne regering fra sag til sag. Det skyldes de grundlæggende uoverensstemmelser, som er mellem ledelsen i regeringspartiet og socialistisk folkeparti, bl.a. om fællesmarkedet og den politik, der skal føres i forholdet til EF. Det kan der egentlig ikke være noget nyt i, men hr. Niels Helveg Petersen havde jo et andet ærinde, at sætte lus i skindpelsen i det samarbejde, som dog foregår mellem socialistisk folkeparti, regeringen og regeringspartiet fra sag til sag og for den sags skyld også fra sagskompleks til sagskompleks. Men jeg kan forsikre ham for, at for så vidt som det kommer an på os i SF, vil disse bestræbelser ikke lykkes, så han kan spare sig ulejligheden. Vi vurderer det sådan, at en af socialistisk folkepartis opgaver er at arbejde for, at der i de forskellige partier er tilstrækkelig mange, som vil modsætte sig yderligere integration med henblik på fællesmarkedet og vil sørge for, at forslag herom bliver lagt ud til folkeafstemning.

Ved siden af andre opgaver ser vi det